

prima instanță, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
judecător: C. Valah
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr. 2ra-2383/2017
2ra-142/2018

ÎNCHEIERE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, admisibilitatea recursului declarat de Dumitru Arion,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr. 14 împotriva lui Dumitru Arion, Radu Arion și Eudochiei Chicu, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Dumitru Arion, Radu Arion și Eudochia Chicu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 03 iunie 2013, ÎMGFL nr. 14 a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Arion, Radu Arion și Eudochiei Chicu, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, în baza contului personal deschis pe numele lui Dumitru Arion, Radu Arion și Eudochiei Chicu le-a fost livrată energia termică, însă ultimii nu au achitat serviciile prestate, astfel încât, datoria formată la situația din 01 februarie 2013 constituie 10 736,32 lei pentru energia termică, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale.

A mai indicat reclamanta că, potrivit legislației proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică. Dumitru Arion, Radu Arion și Eudochiei Chicu sunt informați prin intermediul facturii lunare și a reclamației (somației) prin care se pune în vedere pârâților să-și execute obligațiile, însă aceștia nu le-au executat până la momentul adresării cu cerere în instanță. Gestionarul fondului locativ și furnizorul de energie termică se află într-o situație financiară precară creată din cauza rău-platnicilor, dintre care fac parte și pârâții.

Solicită ÎMGFL nr. 14 încasarea din contul pârâților a datoriei la consumul energiei termice pentru perioada 01 aprilie 2010 - 01 februarie 2015, în mărime de 19 022,16 lei, cheltuielile de judecată privind taxa de stat în mărime de 570,66 lei și de citare publică în sumă de 100 lei, iar în total suma de 19 692,82 lei.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a dispus admiterea acțiunii, s-a încasat în mod solidar din contul lui Dumitru Arion, Radu Arion și Eudochiei Chicu în beneficiul ÎMGFL nr. 14 datorita la consumul energiei termice pentru perioada 01 aprilie 2010 - 01 februarie 2015, în mărime de 19 022,16 lei și cheltuielile de judecată privind taxa de stat în mărime de 570,66 lei, de citarea publică în mărime de 100 lei, iar în total suma de 19 692,82 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 ianuarie 2017, Dumitru Arion și din numele Eudochiei Chicu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 decembrie 2016 cu trimiterea cauzei la rejudecare.

La 18 ianuarie 2017, Radu Arion a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 decembrie 2016 cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia din 20 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Dumitru Arion, Radu Arion și Eudochia Chicu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 decembrie 2016.

La 21 august 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 140, Vol. II).

Iar, la 27 octombrie 2017, Dumitru Arion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu examinarea cauzei în fond.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, în cazul în care copia deciziei instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 21 august 2017 (f.d. 140, Vol. II), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

În susținerea recursului, Dumitru Arion a invocat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece prin actele emise i-au fost încălcate drepturile sale de consumator, fapt care a dus la emiterea unor hotărâri neîntemeiate.

A mai invocat recurentul în susținerea recursului argumente similare celor expuse pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, fără a indica însă careva temeuri legale ce ar indica la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 18 decembrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea recursului, intimații nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția vis-a-vis de recursul înaintat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Dumitru Arion în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dumitru Arion, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Dumitru Arion, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat